

Betænkning over forslag til lov om revalidering.

(Afgivet af udvalget den 18. marts 1960).

Udvalget har holdt 14 møder og har herunder haft 6 samråd med socialministeren, som endvidere skriftligt har besvaret en række af udvalget stillede spørgsmål. Spørgsmålene og besvarelsene er tillige med en række af ministeriet fremskaffede statistiske oplysninger optrykt som bilag til betænkningen.*)

Udvalget har endvidere besøgt en række revalideringsinstitutioner i Ålborg, Århus og Odense samt i København og omegn.

Der er modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra Bymæssige Kommuner, Den danske Købstadforening, Revalideringsvirksomhedernes Fællesudvalg, Samfundet og Hjemmet for Vanføre, De samvirkende Invalideorganisationer og en række enkeltpersoner. Endvidere er modtaget et omfattende skriftligt materiale fra de af udvalget besøgtede institutioner.

Udvalget har drøftet, hvorledes forholdet mellem foranstaltninger iværksat i henhold til revalideringsloven og foranstaltninger efter forsorslovens regler om særforborg vil blive. Det er herunder i et samråd af socialministeren oplyst, at særforborgens virksomhed ikke i princippet vil blive berørt af revalideringsloven, men at der fortsat vil være en række opgaver vedrørende erhvervsoplæring særlig af unge, som bør løses inden for særforborgens rammer. Dette gælder ikke mindst, hvor det drejer sig om langvarig oplæring af stærkt handicappede, hvor det vil være nødvendigt at gøre brug af det specielle personale m. v., der er knyttet til de enkelte særforborgsgrene. På den anden side er det over for udvalget understreget, at der må ske den

nødvendige koordinering mellem de erhvervmæssige foranstaltninger, der iværksættes efter de pågældende love.

Udvalget har endvidere drøftet spørgsmålet om afgrænsningen af de foranstaltninger ved eller uden for sygehusene, der vil kunne iværksættes henholdsvis med støtte efter sygehusloven og revalideringsloven. Socialministeren har i et samråd udtalt, at tilskud til egentlige arbejdsklinikker, der oprettes i tilslutning til amts- og købstadkommunale sygehuse, bør ydes fuldt ud efter revalideringsloven, således at der ikke bliver spørgsmål om tilskud efter sygehusloven. På den anden side vil det være naturligt, at foranstaltninger, der indgår som et led i sygehusets behandling, særlig i form af funktionsoptræning på fysiurgiske afdelinger, som hidtil iværksættes med tilskud efter sygehusloven. Dette bør dog ikke udelukke, at der f. eks. kan ydes et etableringstilskud efter revalideringsloven til anskaffelse af værkstedspræget maskinelt udstyr til en sådan sygehusafdeling, hvorimod det administrativt vil være klarest, at driftsstøtten i sådanne tilfælde ydes fuldt ud efter sygehusloven. Skulle der derimod som led i et sygehusvæsen blive oprettet *selvstændige* institutioner med erhvervsoptræning for øje, vil der intet være til hinder for, at også driftsstøtte ydes efter revalideringsloven, men i sådanne tilfælde bør institutionen regnskabsmæssigt holdes adskilt fra sygehusets drift, ligesom den i øvrigt bør følge revalideringslovens bestemmelser bl. a. med hensyn til ledelse og hjælp til underhold under revalidering. Det er endvidere af socialministeren anført, at der ikke kan

*) Da trykningen af bilagene ikke var tilendebragt ved betænkningens afgivelse, vil aktstykkerne fremkomme senere i et særligt hæfte.